

Súd: Okresný súd Lučenec  
Spisová značka: 8C/137/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614208667  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová  
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614208667.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty č.7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, Nám. Martina Benku 6, Bratislava proti žalovanej E. L., S.O. XX.XX.XXXX, N. M. Č. XX, štátnej občanke SR, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava o zaplatenie sumy 679,95 Eur s prísl. takto

### rozhodol:

žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 413,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 413,95 Eur od 01.09.2012 do zaplatenia, náhradu trov konania - súdny poplatok 12,40 Eur na účet vedený v ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, číslo účtu: E.: V. XX XXXX XXXX XXXX XXXX, M.: R. a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 100,48 Eur JUDr. Vratislavovi Šteffekovi, advokátovi, na účet vedený v ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, číslo účtu: E.: V. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, M.: R. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca doručil súdu dňa 09.06.2014 žalobu, ktorou žiadal od žalovanej zaplatiť sumu 679,95 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 679,95 Eur od 01.09.2012 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 115,50 Eur (mesačne v sume 23,10 Eur x 5 mesiacov omeškania od 9/2012 do 1/2013) a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere číslo 420120286 uzavretou dňa 20.01.2012 (ďalej „Zmluva“) poskytol žalovanej úver v sume 700 Eur za odplatu vo výške 266 Eur. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu vo výške 966 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 Eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí Zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom Zmluvy. Žalovaná do 09.06.2014 zaplatila 286,05 Eur, pričom posledná suma vo výške 140 Eur bola zaplatená dňa 08.03.2013. Žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára. V predžalobnej upomienke zo dňa 10.07.2012 ju žalobca upozornil na dlh v sume 151,10 Eur, vyzval ju, aby ho zaplatila v lehote 5 dní od doručenia predžalobnej upomienky, a súčasne jej oznámil, že pokiaľ dlh nezaplatí, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) stratí výhodu splátok.

Po zosplatnení záväzku bola žalovanou uhradená suma 140 Eur, ku dňu podania žalobného návrhu dlhovala žalovaná 679,95 Eur (rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom, t.j. 966 Eur a zaplatenou sumou 286,05 Eur).

Žalobca žiadal priznať aj zmluvnú pokutu v sume 3,30 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej sumy, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je 700 Eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta činí 23,10 Eur (t.j. 3,30 % z 700 Eur) za 5 mesiacov.

Súd vo veci vydal Platobný rozkaz č.k. 7Ro/194/2014-15 dňa 01.07.2014 ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala dňa 24.07.2014 žalovaná odpor z dôvodov, že plnenie ktoré od nej žalobca žiada má základ v neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve uzavretej ako tzv. typovej zmluve, a domáhala sa ochrany ako spotrebiteľka. V konaní tvrdila, že žalobcovi zaplatila okrem sumy 286,05 Eur sumu 140 Eur a 286,55 Eur, čo preukazovala splátkovým kalendárom a potvrdením o prevzatí hotovosti. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanou podaný odpor nemá zákonné náležitosti, je nepodpísaný, žiadal, aby ho súd odmietol.

Súd zistil, že odpor podaný žalovanou zo dňa 23.07.2014, doručený súdu dňa 24.07.2014 v znení ako sa nachádza na č.l. 16 a 17 spisu je žalovanou podpísaný, žalovaná v ňom namietala istinu, výšku príslušenstva, zmluvnú pokutu a preto spíňal zákonné náležitosti odporu. Podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu a súd nariadil pojednávanie.

Dňa 22.09.2014 doručilo Občianske združenie všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962 súdu oznámenie o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Súd toto oznámenie doručil právnomu zástupcovi žalobcu dňa 06.10.2014 a žalovanej dňa 09.10.2014. Súd doručil právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh so všetkými prílohami a písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu a žalovanej dňa 22.10.2014 (č.l. 31 spisu), dňa 20.01.2015 (č.l. 38 spisu), dňa 13.02.2015 (č.l. 52 spisu), kedy prevzal aj predvolanie na pojednávanie. Pojednávanie dňa 18.02.2015 sa nezúčastnil, súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby s návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420120286, predžalobnej upomienky, poštového podacieho hárku, oznámenia o zosplatnení záväzku z 21.11.2012, odporu žalovanej, písomných vyjadrení žalobcu, prečítaním zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, potvrdení o zaplatení sumy 140 Eur žalovanou, prečítaním splátkového kalendára, výsluchom právneho zástupcu žalobcu a žalovanej a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané:

V konaní neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná Zmluva č. 420120286 bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľkou a že má tiež podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravdla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Vzhľadom na uvedené neboli ani žiadne pochybnosti o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ - žalovaná z hľadiska informovanosti a vyjednávejcej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (prov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora EÚ Mostaza Claro).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdný dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Gruppo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Spor medzi účastníkmi konania vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 20.01.2012 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 700 Eur za odplatu vo výške 266 Eur a celkovú dlžnú čiastku vo výške 966 Eur sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 Eur a vo zvyšných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplataenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak.

Z textu Zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označované ako „odplata“).

V Zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota RMPN vo výške 45,66 %.

Na druhej strane Zmluvy sú obchodné podmienky ktoré obsahujú 12 bodov a sú podpísané len žalovanou. Podľa bodu 1 obchodných podmienok RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov činí 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %.

V bode 2 obchodných podmienok sa konečnou splatnosťou úveru v zmysle Zmluvy rozumelo uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba úveru bola od uzatvorenia Zmluvy do konečnej splatnosti úveru. V bode 3 obchodných podmienok sa ďalej uvádza, že zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II Zmluvy je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zaplataenie zmluvnej pokuty za omeškание vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov a to za každý aj začatý mesiac omeškания až do zaplataenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta bola splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškания s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Predmetom žaloby bolo zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 23,10 Eur za 5 mesiacov omeškания od septembra 2012 do januára 2013, spolu v sume 115,50 Eur.

Listom zo dňa 21.11.2012 žalobca oznámil žalovanej zosplataenie jej záväzku v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 31.08.2012. Z pripojeného poštového podacieho hárku vyplýva, že list bol žalovanej doručovaný poštou.

V zmysle bodu 1 obchodných podmienok má veriteľ právo žiadať vrátenie dlžnej sumy spolu s úrokom po uplynutí 3 mesiacov omeškания so zaplataením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu a v priebehu celého konania tvrdila, že žalobcovi zaplatila sumu 2863,55 Eur, 286,05 Eur a 140 Eur, čo preukazovala splátkovým kalendárom (č.l. 37 spisu) a potvrdením zo dňa 08.03.2013. Na podporu svojich tvrdení doručila aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu o ktorej tvrdila, že by ju nikdy neuzavrela, keby ju obchodná zástupkyňa žalobcu neuviedla do omylu. V konaní nenavrhlala vykonať žiadne dôkazy.

Žalobca v konaní tvrdil, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu je samostatnou zmluvou, jej uzavretie nikdy nebolo podmienkou uzavretia Zmluvy, pričom zmluvná voľnosť žalovanej v tom, či zmluvu o poskytovaní domáceho servisu uzavrie alebo nie, nebola ničím obmedzená.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd posudzoval podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 20.01.2012.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 1. Medzi nimi pod písm. d) je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

pod písm. g) celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ročná percentuálna miera nákladov znázornená pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

pod písm. h) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. d), túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. h). Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by a uspokojil s náležitosťou pod písm. h), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprihádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. h) vyššie citovaného zákonného ustanovenia v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovoprávneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedené aj RPMN (písm. g/). Obchodné podmienky nie sú zákonnou súčasťou zmluvy tak, ako to napríklad zákon výslovne ustanovuje pri všeobecných poistných podmienkach v § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Nestačí preto, ak povinný údaj zmluvy je uvedený len v obchodných podmienkach. RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože odzrkadľuje všetky náklady spotrebiteľa a teda je pre neho rozhodujúci pre posúdenie, či zmluvu uzavrie a to v porovnaní aj s priemernou hodnotou RPMN iných úverov. Pokiaľ teda žalobca neuviedol priamo do zmluvy RPMN ale len do obchodných podmienok, svedčí to o jeho nekalej obchodnej praxi a nepoctivom správaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Pre súd je nepochopiteľné, ak žalobca dokázal do zmluvy uviesť priemernú hodnotu RPMN a nie RPMN tohto konkrétneho úveru. Táto skutočnosť vedie potom k záveru o tom, že snahou žalobcu bolo odpútať pozornosť od tej skutočnosti, že RPMN konkrétneho úveru je vyššie ako je priemerná hodnota iných úverov.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou v zmysle § 2 písm. u) citovaného zákona sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Súd už na pojednávaní dňa 18.02.2015 skonštatoval, že Zmluvu zo dňa 20.01.2012 a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu považuje za dve samostatné zmluvy (každá z nich bola uzavretá na základe žiadosti žalovanej a netvorí jeden celok). Tvrdenia žalovanej o uvedení do omylu pri uzavretí zmluvy o poskytovaní domáceho servisu súd považoval za účelové a ničím nepreukázané. Už z názvu zmlúv mohla žalovaná nepochybné zistiť, ako zmluvy so žalobcom uzatvára, jej zmluvná voľnosť nebola ničím obmedzená a bolo len na jej rozhodnutí, či si objedná u žalobcu aj službu „poskytovanie domáceho servisu“ alebo nie. Keďže si službu objednala, za jej poskytnutie zaplatila sumu 286,65 Eur ktorú súd nemohol započítať medzi splátky o splatení úveru podľa Zmluvy zo dňa 20.01.2012.

Už vyššie súd konštatoval, že v predmetnej Zmluve chýbajú niektoré obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že keď žalobca poskytol žalovanej úver v sume 700 Eur, žalovaná mu doteraz zaplatila sumu 286,05 Eur a zostala dlhovať sumu 413,95 Eur (čo nepochybné vyplýva z vyjadrenia žalobcu zo dňa 08.01.2014 na č.l. 48 spisu v ktorom je preukázané, že žalovanej bola započítaná aj splátka v sume 140 Eur. V tejto časti súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú.

Súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca v Zmluve uvádza okrem úroku aj akúsi odmenu vo výške 18 % z istiny a neuvádza za čo táto odmena patrí. Zmluva v tejto časti je preto neurčitá, z tohto dôvodu absolútne neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Navyše opäť takýto postup možno vyhodnotiť ako nepoctivé správanie a nekalú obchodnú praktiku, ktorou sa žalobca snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. „Odmena“ ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s nijakým iným konkrétnym plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sme vychádzali zo záveru, že odmena je len úrok za to, že bol poskytnutý úver, znamená to, že mala byť zahrnutá do úroku a v takomto prípade dohodnutý úrok by predstavoval 38 % istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov, čo ročne činí 35,7 %. V tejto súvislosti súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v januári 2012 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov a zistil priemernú úrokovú sadzbu 12,11 % p.a. Súd sa už vo viacerých svojich rozhodnutiach zaoberal platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na úpravu uvedenú v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytol veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

Podľa názoru súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100 % oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013 a 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011. Aj z uvedených dôvodov preto súd vyhodnotil časť - dohodu o odplate úverovej zmluvy za neplatnú s poukazom na § 39 a § 41 OZ.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 písm. k) OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 a 6 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 115,50 Eur súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že pre spotrebiteľskú zmluvu ktorú žalovaná uzavrela je charakteristické, že vstúpila do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, t.j. žalobca, pričom spotrebiteľka - žalovaná spravidla nemala možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska

skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode. Dojednanie o zmluvnej pokute vyvolalo nerovnováhu zmluvných strán, žalovaná toto dojednanie nevedela ničím ovplyvniť a vyrokovať tak rovnocenné podmienky a preto súd žalobu žalobcu sčasti zaplattenia zmluvnej pokuty zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 odsek 2 O.s.p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Úspešnosť žalobcu pri priznaní sumy 413,95 Eur zo sumy 679,95 Eur predstavuje 60,88 %. Úspešnosť žalovanej predstavuje 39,12 %. Pomer úspechu žalobcu je potom 21,76% (60,88-39,12).

Trovy konania na strane žalobcu by predstavovali sumu 57 Eur za zaplattený súdny poplatok, avšak náhrada týchto trov vo výške 21,76 % predstavuje 12,40 Eur.

Trovy právneho zastúpenia žalobcu by predstavovali sumu 461,75 Eur a to za tri úkony právnej služby po 51,45 Eur a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní spolu 154,35 Eur, 2x režijný paušál po 8,04 Eur, 1 x 8,39 Eur, náhradu cestovných výdavkov za cestu Bratislava - Lučenec a späť vo výške 129,15 Eur (6,73l/1km x 1,119 Eur/1l/100 + 500 km x 0,183) a náhradu za stratu času za 11 polhodín x 13,98 Eur, spolu 153,78 Eur + 20 % DPH vyúčtované s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov, a z tejto sumy 21,76% predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 100,48 Eur. Súd uložil neúspešnej žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania právnomu zástupcovi žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p., pričom tieto trovy považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Vedľajší účastník si trovy konania neuplatnil, jeho úspech v konaní sa odvíjal od úspechu žalovanej.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, príslušenstvo a náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach ( § 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené ( § 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.